

Tuần Báo Vô Vi

19 tháng 2 năm 2017

Số 330

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Người tu mưu cầu thắng thế có lợi ích gì không ?
2. Chuyên tâm tu sửa kết quả sẽ ra sao ?
3. Lời ca và nhạc thiền ca khuyến tu có hữu ích gì không ?
4. Sự đòi hỏi của bạn đạo có hữu ích gì không ?
5. Cảm ơn giữ luật có hữu ích gì không ?
6. Người tu Vô Vi không tôn sùng trọng đạo thì sẽ ra sao ?
7. Người tu Vô Vi không dân thân làm việc hay phê phán và chỉ trích tại sao ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Montréal, 04/05/99 4 : 55 AM 1) Hỏi: Người tu mưu cầu thắng thế có lợi ích gì không ? Đáp: Thừa người thiên Vô Vi bất vụ lợi là đúng, thành tâm tu luyện tận độ quần sanh là đúng. Kệ : Không tham danh vọng chẳng sai lầm Rủ rước người tu tạo động tâm Khó tiến khó hành trong cực nhọc Xét mình tu tiến giải sai lầm.	Montréal, 05/05/99 8 : 45 AM 2) Hỏi: Chuyên tâm tu sửa kết quả sẽ ra sao ? Đáp: Thừa chuyên tâm tu sửa thì kết quả sẽ thuận ý Trời mà tiến thân, ngược lại vận động và mưu mô thì sẽ tự hại. Kệ : Chơn tu thức giác tự tâm hành Quý tướng Trời cao hướng thượng thanh Mưu sự do Trời cao tận độ Bình tâm thanh tịnh trí chơn hành.
Montréal, 06/05/99 6 : 22 AM 3) Hỏi: Lời ca và nhạc thiên ca khuyến tu có hữu ích gì không ? Đáp: Thừa lời ca và nhạc khuyến tu dẫn người đời hiểu đạo mà tu rất hữu ích, và để nhắc nhở người đã tu ngồi lại với nhau thay vì chia rẽ. Kệ : Khuyến khích tham thiên dễ định hơn Bình tâm học hỏi tự quy hườn Phân minh đời đạo dẫn thân tiến Tận độ quần sanh tự tiến hơn.	Montréal, 07/05/99 3 : 10 AM 4) Hỏi: Sự đòi hỏi của bạn đạo có hữu ích gì không? Đáp: Thừa sự đòi hỏi luôn luôn tạo động cho bạn đạo và không hữu ích bằng tự thức tự tu, không nên bày biểu bạn đạo đòi hỏi và tạo động cho chính họ, là thực hiện điều không cần thiết. Kệ : Rủ ren tạo động khó tu hành Êm lặng bình tâm tự hướng thanh Giải bỏ phần nào không động loạn Bình tâm thanh tịnh thực hành nhanh.
Montréal, 08/05/99 3 : 20 AM 5) Hỏi: Cảm ơn giữ luật có hữu ích gì không ? Đáp: Nhịn nhục hướng tâm thanh tịnh rất hữu ích cho phần hồn. Kệ : Lý thanh tiến triển tự phân hành Hẩn học khó tu khó hướng thanh Đời đạo không thành gieo ác ý Cộng đồng giải trừ lại hành nhanh.	Montréal, 09/05/99 9 : 16 AM 6) Hỏi: Người tu Vô Vi không tôn sư trọng đạo thì sẽ ra sao ? Đáp: Thừa người tu Vô Vi không tôn sư trọng đạo, mưu lợi cá nhân thì sẽ tự động loại khỏi Vô Vi. Kệ : Thương yêu xây dựng tránh hồ đồ Quý tướng Trời cao ý thật vô Quyết định chung hành tâm dứt khoát Thành tâm thực hiện ý chung vô.
Montréal, 10/05/99 8 : 25 AM 7) Hỏi: Người tu Vô Vi không dẫn thân làm việc hay phê phán và chỉ trích tại sao ? Đáp: Thừa người ngoại cuộc có quyền phê phán theo hiểu biết của chính họ. Còn người dẫn thân làm việc không cần lưu ý chuyện không cần thiết. Kệ : Thực hành phát triển chẳng mê lầm Phá khuấy loạn ngôn tự hại thân Gieo nọ không cần mình nhân quả Bất định không tiến chẳng giải tâm.	

MẪU ÁI 45

*Chuyển thân đến độ truy tâm
Quan Âm chiếu rọi thâm tâm nhẹ nhàng
Quyển năng tự lọc tự bàn
Tiến lên thanh giới khai quang thế tình.*

Ai ai cũng có sự ước mong thăng tiến theo nguyện vọng nhưng khó đạt được, cũng vì lòng tham mà phải tự ngưng trệ mọi việc đã dự liệu.

*Thế gian lắm giáo lắm điều
Lắm tâm lắm địa lắm nhiều lắm than
Thật ra chỉ có hai đàng
Thiên đàng địa ngục Phật ban phước lành.*

Những người đang sống ở mảnh đất phù sanh này, ai ai cũng tự hiểu phải làm điều lành thì mới đón được sự hạnh phúc ở tương lai, nhưng lắm khi cũng tự chôn tâm hồn xuống địa ngục và sự thắng thế của quang cảnh tạm thời ở trước mắt, như giết người để có được một địa vị, hại người vì sự thù hận nhỏ nhen.

*Giết nhau cũng bởi ghét ghen
Ghìm nhau cũng bởi sắc đèn mờ lu
Ai ai cũng có dự trù
Mưu sâu thâm độc càng mù càng điên.*

Nhiều khi cũng nhận xét được sự quấy và sự phải, nhưng không sao cản được sự cuồng tín của nội tâm, cho nên mới liều lĩnh một phen. Ở đời này, phần đông bị thất bại là đã tự nuôi dưỡng một bản tánh tự cao và tự đại; tập quán biến thành sân si, mình tự gieo giống khổ cho mình mà không hay!

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài Gòn ngày 26/9/1971)

Lưu Ý: Bài viết cho mục “Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới” không ngoài mục đích giúp bạn đạo địa phương thông tin tới cộng đồng Vô Vi. Những tin tức này không phản ánh quan điểm của Tuần Báo Vô Vi. Ban Biên Tập Tuần Báo Vô Vi hoàn toàn không chịu trách nhiệm về nội dung của các bài viết này.

BỐ THÍ

Tu là bắt đầu cải sửa, tu bỏ tâm tánh mình cho mỗi ngày mỗi thêm tốt đẹp, thiện lành. Giảm bớt tánh tham, sân, si, dục và phát triển tâm từ, bi, hỷ xả theo như lời Phật và chư Tổ, Thầy vẫn thường nhắc nhở, dạy khuyên.

Chúng ta có nhiều cách để thay đổi bản tánh cố hữu nhiều đời, nhiều kiếp của mình, và chúng ta có thể làm được điều này nhờ vào sự kiên trì hành luyện của chính mình, song song với công phu hành pháp tịnh thiện, niệm Phật, và việc tu sửa này chính ta phải tự làm tự sửa chứ không có ai làm dùm mình cả, dù đó là Tiên, Phật hay Tổ, Thầy của mình.

Để tập tành sửa dần tánh tham lam, chúng ta có một phương cách là xả, buông bỏ hay cho ra những gì mà mình có dư thừa, để giúp đỡ những ai nghèo khổ, khó khăn hơn mình trong cuộc sống này. Phương pháp này được tạm gọi là Bố Thí. Chúng ta cũng có nhiều cách để Bố Thí, như bố thí vật chất, tiền bạc, lời nói, sự giúp đỡ sẽ chia với người khác khi có dịp, có duyên, gặp đâu thì chúng ta thực hiện tại đó, không cố ý tìm kiếm và cũng không tránh né khi cần.

Chúng ta có thể cho người nghèo khó, tật nguyền đang đi ăn xin dọc đường một ít tiền, hoặc mua cho người bán vé số vài tờ giấy kiến thiết khi được họ mời mọc v.v... Tuy nhiên, khi chúng ta làm việc công quả này, tâm chúng ta phải thật vô tư, cho ra mà không toan tính bất cứ một điều gì, ước mong lợi ích cho mình; thí dụ như: Mình làm việc thiện này để sau Trời Phật sẽ trả công cho mình, mình sẽ được phước ở tương lai, mình sẽ được may mắn, hạnh phúc, giàu sang... Đó là chúng ta làm việc từ thiện có tính toán, thế thì việc thiện này không còn đúng ý nghĩa là việc từ thiện nữa, mà nó là sự mua bán có tính toán với Phật Trời. Nó không còn là chơn nữa mà là tà mị. Lúc ấy công phước

đức mà chúng ta làm sẽ bị tiêu tan theo mây khói vì vọng niệm đã khởi sanh. Còn nếu chúng ta bố thí vì Tình Thương đối với đồng loại của chúng ta thì công đức, phước đức này thật là vô lượng, vô biên, Trời Phật sẽ chứng tâm cho chúng ta. Chính Đức Ông Tám cũng đã từng dạy : “Cho một sẽ hưởng mười” (nhưng nếu khi cho mà nghĩ tưởng điều này thì cho mấy cũng thành không!). Cũng vậy, khi ta mua giấy số, nói là để giúp người nghèo có phương tiện để nuôi sống bản thân, gia đình, nhưng khi mua chúng ta lại cầu mong sao cho được chiều nay trúng lớn thì e rằng ý nghĩa, mục đích từ thiện của ta cũng đã bị lệch hướng. Nói chung, xét kỹ ra thì những việc làm từ bi trên của chúng ta đã xuất phát từ bản tánh tham lam rồi, đâu còn vì người mà chính là vì lợi ích của ta, nên mấy Tổ, Thầy nói nó là Tà, quả không sai! Việc này rất là vi tế, nếu chúng ta không luôn quay vào tâm mình để xét thì e rằng chúng ta sẽ dễ bị mắc dính và vô tình tự lừa gạt chính mình mà không biết.

Cho nên làm việc thiện, bố thí cũng không phải dễ dàng đâu nghe các bạn, vì thế, nếu ta hời hợt chúng ta sẽ luôn luôn làm tay sai, làm nô lệ cho chính lòng tham lam, tánh vụ lợi của chính mình mà không hay biết.

Rồi còn một vấn đề nữa là tánh khoe khoang, khi chúng ta làm điều thiện, giúp được ai điều gì, chúng ta thường hay kể lể cho nhiều người khác nghe, và lại còn kể nhiều lần nữa. Đây cũng là một chứng bệnh mà chúng ta cần phải tránh, vì nó cũng sẽ phá tán công đức của ta. Và thay vì tạo phước, chúng ta lại rước nghiệp, mang thêm nợ vào thân. Có vị Thiền sư đã nói : “Khi bạn cho anh hay chị A kia 100 đồng, gặp bạn B lại khoe : Tôi mới cho A 100 đồng, gặp C lại khoe, tôi mới cho A 100 đồng, gặp D lại tiếp tục khoe, tôi mới cho A 100 đồng.

Sau cùng tính nhầm lại bài toán cộng, bạn đã cho ra chỉ 100 đồng, nhưng đã kể đến 4 lần, cộng lại là 400 đồng; Vậy là bạn đã nợ lại anh, chị A kia 300 đồng; vậy thì phước đức đâu không thấy mà nghiệp nợ càng chồng chất cao thêm! Nghe có chí lý không các bạn? Chúng ta cần suy gẫm và cẩn thận về điều vi tế này.

Cho nên, bố thí là cách thức để giải tỏa, giảm bớt lòng tham chứ không phải để củng cố thêm lòng tham, chỉ cần sơ xẩy tí là chúng ta sẽ biến thiện

thành họa, biến phước thành nghiệp một cách lạ lùng như trở bàn tay.

Vài hàng thô thiển xin chân thành chia sẻ, mong chư huynh đệ đạo hữu suy gẫm và thực hiện tốt công việc Bố Thí cao quý thiện lành của mình và tiến mãi trên con đường tu học, hành đạo.

Thân quý,
Mai Văn Chát,
(*Dĩ An, 10/06/2016*)

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

A. B. , ngày 22/9/1998

Kính Đức Thầy,

Con là L T H, đã lâu con không viết thư thăm hỏi Thầy, vì Thầy quá bận, con ngại làm phiền Thầy. Đầu thư con kính chúc Thầy được an khang trường thọ. Con rất mong được sự chỉ dạy của Thầy.

Cách đây một năm con hân hạnh nhận thư của Thầy, con đã đọc nhiều lần và cố gắng hướng về tâm linh. Con đã gom gọn lại, ít khi chạy theo đời. Tâm con rất muốn tu hành tinh tấn, nhưng con vẫn còn trì trệ, con ngồi không quá 1g30, mặc dù xưa kia con ngồi trên 2 giờ. Có chuyện gì hoang mang và dễ động loạn, cảm thấy con yếu ớt và thiếu dũng cảm. Mong Thầy chỉ dẫn và góp ý. Hiện nay thỉnh thoảng con hay đi làm việc công tác từ thiện do bạn đạo nhờ con. Con vẫn thích ăn tổng hơn, nhưng ở VN không cho phép. Nhân dịp con kính gửi tặng Thầy và nhờ Thầy ăn tổng giùm con.

Con mong được gặp Thầy. Lúc xưa ở thiền đường HVE con gặp Thầy hằng tuần, bây giờ xa Thầy rồi con mới cảm thấy sự gặp mặt Thầy giá trị biết bao nhiêu.

Con kính chúc Thầy và gửi lời thăm bà Tám và tất cả Anh Chị cùng Thầy trong tinh thần phục vụ. Con rất mong thư Thầy.

Kính Thầy,

L T H

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Las Vegas, ngày 16/10/98

L T H,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 22/9/98 được biết con vẫn bình an và dốc lòng tu tiến. Tu là giải nghiệp tâm, ngược lại con đang bận rộn vì từ

thiện, tức là tu phước. Phước huệ song tu rất quý, nhưng nặng về phước nhiều hơn thì đà tiến quân bình tâm linh phải chậm lại một phần. Hy sinh một phần tâm linh thì vật chất mới được dồi dào tận độ quần sanh. Của thiên trả địa cũng sẽ về không, nhờ đó chúng ta sẽ hiểu được tâm linh là quan trọng.

Thực hành là chánh, dừng mãnh tiến hóa trong thanh tịnh. Dứt khoát buông bỏ những việc không cần thiết và chỉ thực hiện những sự cần thiết trong tâm lẫn thân để thực hành tự cứu. Cuộc sống hiện tại của chính con đang được sự quang chiếu của Đấng Toàn Năng. Nhìn được, thấy được, nghe được và nói được đều do điện năng thanh tịnh cấu thành. Cần thực hành trong lãnh vực thanh tịnh mà tiến hóa kịp kỳ, tự đạt tới ánh sáng vô cùng tận của Đấng Toàn Năng tận độ hồn vía thăng hoa tốt đẹp. Phước thiện do tâm tự đạt. Chỉ có phát triển tâm linh mới có, vừa hành vừa độ là vậy. Con sẽ không bỏ mất cơ hội nếu bằng lòng thực hành đứng đắn từ tâm lẫn thân. Càng tu con sẽ càng thấy là khai thác được chính con là quan trọng.

Phước huệ song tu rất cần thiết trong giai đoạn này. Nhìn con, hiểu con và hành thông tự giải, thì hiểu sự quân bình của tâm linh là cần thiết. Cả nước động, tâm người không động thì mới thật sự là yên vui.

Hiện tại con rất cần tiền để làm từ thiện. Con nên giữ lấy để giúp người nghèo khổ. Không nên gửi cho Thầy, rất tốn kém vô ích. Thành thật cảm ơn sự lưu ý của chính con.

Chúc con vui khỏe khi đọc qua thư của Thầy và chăm chỉ thực hành. Pháp Luân Thường Chuyển huệ tâm khai, gia trì niệm Phật tự khai mở đại trí, học từ bi và thực hiện từ bi. Số tiền con gửi đến Thầy sẽ nhờ VoViLed Multimedia ấn tổng CD Chơn Kinh 1999.

Quý thương,
Lương Vĩ Kiên

Thi Ca của Đức Thầy

Montreal, ngày 29 tháng 7 năm 1988

HỒ

Nam:

Hồ ơi! Ơi hồ!

Chơn lý dạn dò,

Sao không mở trí lại bò đi đâu?

Tâm anh có sẵn chiều sâu

Sao không thấu đáo, hồ ơi!

Sao không thấu đáo như trâu ngoài đồng?

Nữ:

Hồ ơi! Ơi hồ!

Tình duyên gặp gỡ ngoài đồng

Sao em không hiểu em vòng đi đâu?

Người xưa lưu lại một câu

Thương anh em phải, hồ ơi!

Thương anh em phải đối đầu với anh?

Nam:

Hồ ơi! Ơi hồ!

Cuộc đời duyên nghiệp như tranh

Vẽ xong lại cắt phần anh được hoài

Rồi đây cũng phải đến ngày

Anh đi em ở, hồ ơi!

Anh đi em ở, già rồi ai thương?

Nữ:

Hồ ơi! Ơi hồ!

Đường đi chơn lý trăm đường

Quy y Phật Pháp, dựa nương cửa thiền

Xuất hồn thanh cảnh vượt xuyên

Tình thanh vui đẹp, hồ ơi!

Tình thanh vui đẹp hợp duyên chung nhà.

Nam Nữ Đồng Hồ:

Hồ ơi! Ơi hồ!

Thương yêu cảm thức mặn mà

Cùng chung sanh chúng vượt qua tình đời

Sống yêu thanh nhẹ thảnh thơi

Anh em lặn lội, hồ ơi!

Anh em lặn lội, đạt nơi thanh hòa.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

LUÂN HỒI DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*

Tổ Sư Thuần Dương

Giảng

TỰA

Loài người được coi là loài sinh vật cao thượng và siêu việt. Song niềm vinh dự ấy hiện nay đã bị chôn vùi mất hết, mọi người đang giành nhau sống đời hạ đẳng, nên mọi hành vi hèn yếu lan tràn khắp chốn, cơ cấu đời sống xã hội nếu không hỗn tạp như chuồng gà thì cũng như chuồng vịt. Toàn cảnh nhà tối lòng điên đảo, phố đêm cướp giết gian dân, bán buôn lừa đảo, tán tận lương tâm, không còn chút tình người. Những hành động đó đã tạo thành nguyên nhân ác nghiệp đầy đọa sáu nẻo luân hồi.

Nhìn cảnh thân mang lột thú, tứ chi bò lết trên đất, thật là phản bội lẽ trời, sống nơi hoang dã chịu cảnh khổ gió mưa vùi dập, sống nơi chuồng cũi nhà người, lặn lội dưới vũng lầy, thân xác bị đầy đọa, bị cắt cổ thọc huyết, nấu nướng chiên xào, nhai thịt gặm xương, giống như huyết hận thâm thù, đau đớn không tả nổi, kêu rên cầu cứu chẳng ai đáp lời, bị chết dưới dao đồ tể, tình cảnh thật thảm thương. Tính linh của loài người vốn là một, song vì tội hồng phải chuyển kiếp đầu thai tại cõi trần, chịu hình phạt há chẳng thống khổ lắm sao! Đào Vọng Linh đời nhà Minh có thơ rằng:

*Vật ngã tòng lai bốn nhất chân
Áo hình phân xứ bất phân thân
Như hà cộng tước nương sinh nhục
Đại địa ai hào thâm cấp nhân.*

Dịch

Người vật vốn cùng chung tính linh
Chung thân chung phách khác thân hình
Cớ sao nhai xác con cùng mẹ

Đất rộng gào than rợn cả mình.

Nội dung bài thơ trên cho ta thấy người và vật cùng chung tính linh, song chỉ người hiền lương thân được tự do mới giữ tròn nhân tính, còn kẻ ác độc thân bị tù tội giam cầm, trong người mang đầy thú tính, thân phận khác nhau, sinh ra không cùng một hoàn cảnh sống. Song căn cứ nơi lòng từ bi nhân ái, thì đối với những sinh vật không phải là người, chúng ta không được bắt bớ, giam cầm hoặc sát hại ăn thịt chúng. Còn đối với kẻ tu đạo cần phải ăn chay để giữ thân thanh tịnh ngõ hầu bồi dưỡng tính linh siêu phàm.

Thánh Đức Đường vâng lệnh Ý Chỉ của đức Đạo Trì Lão Mẫu trước tác sách “Luân Hồi Du Ký”, để trình bày rõ cảnh súc sanh luân hồi để cảnh giác người đời, cảnh cáo ba giới ngăn ngừa tội ác, sửa sang thói tục cho được tốt lành. Trong thế giới tâm linh, sách này có danh xưng là “Tính Linh Muôn Loài Động Vật” chỉ mong loài người tin tưởng sâu xa nơi thuyết “Linh hồn bất diệt” để cứu nguy tình thần đạo đức đang trên đà sụp đổ. Công việc trước tác sách này vô cùng khó khăn, do thánh bút siêu phàm Dương Sinh có nhân duyên vô thượng, đã từng theo chân ngài Tế Phật vào ra ba cõi mới có thể phỏng vấn các loài súc sinh, để viết thành cuốn sách quý vô cùng kì diệu này. Ta từ cõi tiên nghe tin, đặc biệt giảng cơ bút, trân trọng có đôi câu chúc mừng để làm lời tựa.

Lã Tổ Thuần Dương

Giảng cơ bút tại Thánh Đức Đường thuộc Đài Trung.

Vận trời ngày 18 tháng 2 năm Nhâm Tuất (1982)

(còn tiếp)